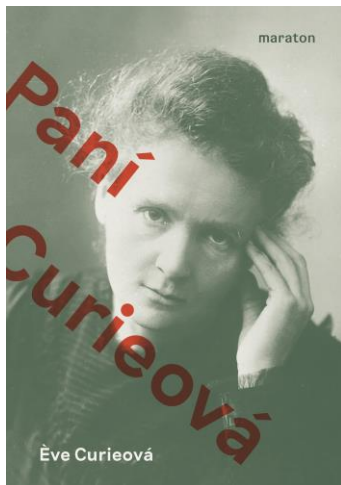

Tisková zpráva (20. dubna 2021)

Paní Curieová,

biografie nejvýznamější ženy v dějinách světa podle BBC History,
vychází v nakladatelství Maraton **poprvé v necenzurované podobě**

Jméno Marie Curieové-Sklodowské zná každý. Této ženě s nesmírným talentem a zaujetím pro vědu, s nezměrnou vůlí a pracovitostí se podařilo nejen proniknout do oboru vyhrazeného do té doby jen mužům, ale také v něm zcela mimořádným způsobem vyniknout a přinést světu zásadní vědecké objevy.

Životopis dvojnásobné nositelky Nobelovy ceny, jehož autorkou je dcera Skłodowské Ève, není jen popisem její vědecké dráhy, ale také pohledem zevnitř, plastickým vylíčením celé osobnosti této výjimečné ženy, jejích nadějí i zklamání, radostí i bolesti. Jeho čtivost, literární kvalita a emocionální hloubka zasáhnou i po šedesáti letech od svého vzniku.

Díky lidem jako Marie Curie-Sklodowská, s jejich neúnavnou snahou porozumět zákonům přírody, dnes žijeme v době pozoruhodného a chvílemi až omračujícího pokroku... Pokrok je přijímán více méně jako samozřejmost, paradoxně je však stále intenzivněji doprovázen očekáváním, že nebudeme vystavováni v podstatě žádným nedobrovolným rizikům. Bojíme se jaderných elektráren, bojíme se kysličníku uhličitého, vyrábíme poplachy... Aby bylo možné žít bez zbytečných obav, je třeba pokusit se zbavit zjednodušených pohledů, zahodit zavádějící slogany a začít myslet sám za sebe. Už Marie Curie-Sklodowská říkala: „Ničeho na světě se není třeba bát, je jen třeba všemu porozumět.“ Tak žila, to je její velký vzkaz pro nás.

Z doslovu jaderné fyzičky **Dany Drábové**

Marie Skłodowská byla vlastenecky cítící Polka, ale touha po vzdělání ji zavedla do Francie, kde ve čtyřiaadvaceti letech v roce 1891 složila jako vůbec první žena přijímací zkoušky na fakultu fyziky a chemie na pařížské Sorbonně. Po několika letech zde poznala svého budoucího manžela, fyzika Pierra Curieho. Společně se ve velice skromných poměrech věnovali výzkumu radioaktivity. Za objev polonia a radia byla spolu s manželem v roce 1903 oceněna Nobelovou cenou za fyziku. Po jeho tragické smrti při dopravní nehodě v roce 1906 pokračovala v započaté práci, která jí v roce 1911 přinesla druhou Nobelovu cenu.

Do konce života se věnovala intenzivnímu vědeckému výzkumu v Radiologickém ústavu, u jehož zrodu stála. Výjimku tvořila jen první světová válka, během níž vybudovala a provozovala rozsáhlý systém pojezdných i stálých rentgenových vyšetřoven pro zraněné vojáky.

Šéfredaktor Richard Štencel o **cenzuře knihy** minulým režimem

Během minulého režimu byla biografie vydána i u nás. Když jsme při redakční přípravě knihy zjistili, že oproti originálu jsou z českého překladu vypuštěny některé pasáže, přece jen nás to zaskočilo. Co mohlo minulému režimu na životopisu slavné Polky tak vadit? Nakonec se ukázalo, že z vydání z roku 1964, které bylo podkladem naší edice, vypadlo celkem 10 normostran. Tehdejšími redaktory nebo spíše jejich nadřízeným vadilo mnohé – např. pasáže o ruské utlačovatelské politice vůči Polákům, zmínky o náboženství nebo o setkávání a přátelství Curieové s monarchy a západními politiky či politické a filozofické názory Marie a Pierra Curieových. Péči cenzorů ovšem neunikly ani poněkud subtilnější záležitosti, a tak se ke čtenáři nedostaly ani pasáže o francouzském vlastenectví Marie Curieové za první světové války, občasná mírně kritická vyjádření autorky na adresu Slovanů či odstavce pojednávající o zájmu Pierra Curieho o spiritismus. Ještě hůře však dopadlo poslední české vydání z roku 1971, ve kterém normalizační činovníci identifikovali závadný obsah v rozsahu víc než dvojnásobném. Veškeré cenzurované pasáže jsme nově přeložili a Paní Curieovou vydáváme poprvé v kompletním znění, tak jak ji autorka napsala.

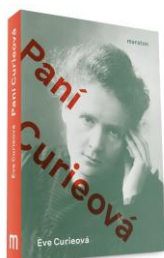
Ève Curieová

Ève Denise Curie Labouisse byla francouzsko-americká spisovatelka, novinářka a klavíristka. Jejími rodiči byli vědci Marie Curieová-Sklodovská a Pierre Curie, proslulí výzkumem radioaktivity.

Po smrti své matky vydala její biografii *Madame Curie*, která se rychle proslavila po celém světě, roku 1937 za ni získala americkou National Book Award. Po obsazení Francie v roce 1940 odešla do exilu v Británii, kde pracovala jako válečná korespondentka. Reportáže z fronty souborně vydala v roce 1943. Po válce se vrátila do Francie, kde se angažovala v oblasti ženských práv, později byla poradkyní prvního generálního tajemníka NATO Hastingse Lionela Ismaye. Roku 1954 si vzala za muže amerického diplomata Henryho Richardsona Labouisse, budoucího prezidenta organizace UNICEF, ve které rovněž působila. Zemřela ve věku 102 let v New Yorku.

Ève Curieová Paní Curieová

Z francouzského originálu *Madame Curie*, vydaného nakladatelstvím Gallimard v Paříži roku 1938, přeložila Eva Sgallová. Překlad upravil Radovan Beneš. Vypuštěné pasáže přeložila Nina Hřidelová. Odpovědný redaktor R. Jilský. Návrh obálky Eliška Fenclová.

Paperback, 376 stran a 31 fotografií, DPC 398 Kč.

ISBN 978-80-907771-8-7

Ukázka v pdf, obálka ke stažení a veškeré informace o titulu: <https://www.emaraton.cz/pani-curieova/>

Kontakty:

Richard Štencel, šéfredaktor: stencil@emaraton.cz, 774 931 070

Nina Hřídlová (překlad cenzurovaných pasáží, recenzní výtisky): hridelova@emaraton.cz,
604 214 634

<https://www.emaraton.cz/>

maraton@emaraton.cz

<https://www.facebook.com/Nakladatelstvi.Maraton>